

ฉบับที่ ๓๗ มีนาคม ๒๔๘๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๕๒๐๘

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนายทงอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุปถราชธานี) คณบดีร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนายเกษมชาติ บุญสวัสดิ์พันธ์ (ร้อยเอ็ด) นั้น ผู้เสนอมิได้มาประชุม ประธานสภา ฯ จึงสั่งให้เลื่อนไป

เลิกประชุมเวลา ๓๗.๐๗ นาฬิกา

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๗ / ๒๔๘๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันอังคารที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๓๕.๔๓ นาฬิกา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ ได้กล่าวเปิดประชุมและแจ้งต่อที่ประชุมว่า ได้รับหนังสือจากประธานกฤษฎีกาพิเศษแจ้งมาว่า ศาลพิเศษได้ตั้งรับ พ.ศ. พระนิติบัญญัติและ ร.ท. ณ เณร ศาครดักขมณี ค่อยไปอีกคนละ ๓๕ วัน และให้ตั้งรับ พระราชญ์กิติรักษา ไว้ ๓๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ศกนี้เริ่มตั้งรับ

๕. ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภา ฯ เสนอให้ที่ประชุม รับรอง รายงานการประชุม
สภา ฯ ครั้งที่ ๓๐ / ๒๔๗๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภา ฯ
ครั้งที่ ๓๐

ประธานสภา ฯ อนุญาตให้สมาชิกสภา ฯ ตั้งกระทู้ถามรัฐบาล
ได้ตามลำดับ คือ

๓. ชุณหภูมิต่ำปรชกร (นครสวรรค์) ตั้งกระทู้ถามว่า รัฐบาล
มีนโยบายจะอบรมศีลธรรมพลเมืองอยู่แล้ว จะให้ข้าราชการหยุด
งานในวันพระ เพื่อได้ร่วมมือกันกระทำกิจพระพุทธรักษา ให้เป็น
แบบอย่างแก่พลเมือง จะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี ตอบว่า กระทู้ถามเรื่องนี้ นายทิม
ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี ในสภา ฯ สมัยก่อนได้
เคยถามครั้งหนึ่งแล้ว และได้มีคำตอบในราชกิจจานุเบกษาว่า
“เรื่องการหยุดราชการในวันธรรมสวนะแทนวันอาทิตย์นั้น ยังไม่
เป็นการสมควรที่จะแก้ไข เพราะวันธรรมสวนะไม่เป็นการแน่นอน
แฉะบางที่ก็ ๓๔ คำ บางที่ก็ ๓๕ คำ หนึ่งวันธรรมสวนะของมหานิกาย
กับของธรรมยุติกนิกายตรงกันก็มี ไม่ตรงกันก็มี” นอกจากพระพุทธร
ักษา ซึ่งเป็นหลักอยู่แล้ว ในประเทศสยามเราก็ยังมีศาลหลักเมืองอีก

ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายที่จะอุปถัมภ์การค้าขนานตามวัตถุประสงค์แห่ง
รัฐศรัทธา โดยดำเนินการหยุดราชการในวันอาทิตย์นั้น เป็นการ
หยุดในวันที่แน่นอนและสะดวกในส่วนรวม โดยคำนึงถึงความสะดวก
ในภาคที่ ๑ และการติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศด้วย หรืออีกนัย
หนึ่ง ก็เป็นการหยุดตามหลักสากลซึ่งเห็นว่าจะเหมาะสม โดยทั่วไป
อยู่แล้ว

นายปฏิญญา อินทวิวัฒน์ (เชียงใหม่) ตั้งกระทู้ถามว่า
๑. รัฐบาลได้พยายามส่งเสริมให้ราษฎรทางภาคเหนือนิยมการปลูก
ถั่วเหลือง ราษฎรจึงได้นิยมปลูกกันเป็นจำนวนมาก แต่ปรากฏว่า
เมื่อเต็มเกี่ยวได้ผลแล้วขายไม่ได้ราคาดี เพราะรัฐบาลไม่รับซื้อ
หรือหยุดงดจัดหาตลาดรับซื้อให้ จำเป็นอยู่เองที่ราษฎรจะต้องง้อ
ขายให้กับคนกลางด้วยราคาต่ำมาก ครั้นจะไม่ง้อขายขึ้นเก็บไว้นาน
เกิน ๖ เดือนขึ้นไปแล้ว ถั่วเหลืองก็จะยุหรือยุย่อยไป ฉะนั้นจึง
ขอวาทกรรมว่า รัฐบาลจะมีนโยบายแก้ไขอย่างไรหรือไม่ ๒. จังหวัด
เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือและมีผลผลิตถั่วเหลือง
มากที่สุด รัฐบาลจะคิดสร้างโรงงานท้าวถั่วเหลืองขึ้นทางเชียงใหม่
หรือไม่

ตอบ: พระบริรักษ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
ตอบว่า ๑. ที่ว่าขายไม่ได้ราคาดีเพราะรัฐบาลไม่รับซื้อ หรือ

เหตุขาดแคลนขาดครุภัณฑ์นั้น ไม่เป็นความจริง เพราะรัฐบาลได้
ขาดแคลนให้แต่ละที่ตั้งโรงงานสกัดน้ำมันถั่วขึ้น ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือ
การทำไร่ถั่วเหลือง ๒. ขณะนี้ยังไม่คิด

๓. รมท. ชุมวิริยะเหิรทาว (นครปฐม) ตั้งกระทู้ถามว่า รัฐบาล
จะเปิดการสหกรณ์ช่วยชาวนาในอำเภอสามพราน อำเภอกำแพงแสน
และอำเภอบางปนา จังหวัดนครปฐมเมื่อใด

พ.ช. หตวงสถุขชุกชิตต์ รัฐมนตรี ตอบว่า ทางกรมคำริ
จะจัดตั้งสหกรณ์ในท้องที่อำเภอสามพรานในปี ๒๕๑๒ ส่วนอำเภอ
กำแพงแสน และอำเภอบางปนา นั้น ทางกรมคำริจะทำการสำรวจ
ฐานะและความเป็นอยู่ของราษฎร เพื่อจะจัดตั้งสหกรณ์ในปี ๒๕๑๓

รัฐบาลเสนอญัตติคัดค้านขอเปลี่ยนระเบียบวาระ โดยให้ยกร่าง
พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติ แห่งประมวล รัชฎากร พุทธศักราช
๒๕๑๓ ขึ้นพิจารณา ก่อน

ที่ประชุมอนุมัติ และรัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการ
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีใจความสำคัญว่า เนื่องจากที่
รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะปรับปรุงภาษีอากร ให้เป็นธรรมแก่
สังคมนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการพิจารณาและเห็นสมควรที่จะเสนอ
มาสู่สภาฯ ได้ ในการปรับปรุงภาษีอากรนั้น ได้กำหนดโดยคำนึง
ถึงความสามารถในการเสียภาษี ของราษฎร ตามส่วนซึ่งราษฎรจะ

เสียได้ หลักในเรื่องความแน่นอน หลักความสะดวก และหลัก
ประหยัดค่าใช้จ่าย และได้คำนึงถึงความรู้สึกของประชาชนในทาง
การเมืองเป็นดังประกอบการพิจารณาด้วย สิ่งใดที่จะคิดเก็บภาษี
ก็เข้าไปในทำนองซึ่งหวังว่า ผู้ซึ่งสามารถจะเสียภาษีได้คงจะเสีย
ชำระเพื่อความเจริญของท้องถิ่นแต่ละของประเทศไทย

เมื่อได้อภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปให้
คณะกรรมการพิจารณารายชื่อซึ่งได้ตั้งขึ้นมีจำนวน ๓๖ นาย พิจารณา
ทั้งมีรายพระนามและรายนามต่อไปนี้ คือ

(๑) หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(๒) หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ

(๓) เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศ

(๔) หม่อมเจ้าฉิมุกาทิศย์ รพีพัฒน์

(๕) พ.อ. พระบริรักษ์ทัตยทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย

(๖) พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี

(๗) หลวงวิจิตรวาทการ รัฐมนตรี

(๘) หม่อมราชวงศ์มหาพิชิตศักดิ์ รัฐมนตรี

๙. พ.ท. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรี
๑๐. พ.ต.ต. จำเริญ ฉาศนตมัตถิ์
๑๑. พระยาประชาภิจักรจักร์
๑๒. พระยามไหศวรรย์
๑๓. พระยาสุนทรพิพิธ
๑๔. หลวงชำนาญนิติเกษตร รัฐมนตรี
๑๕. ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช
๑๖. นายเดือน บุนนาค สมาชิกประเภทที่ ๒
๑๗. นายอาร์ กียอง
๑๘. พระยาศรีธรรมราช สมาชิกประเภทที่ ๑ (สงขลา)
๑๙. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ สมาชิกประเภทที่ ๑ (อุบลราชธานี)
๒๐. นายเฉลา เคาตานนท์ สมาชิกประเภทที่ ๑ (ตราด)
๒๑. นายอรุณ ทองบัวโชติ สมาชิกประเภทที่ ๑ (พระนคร)
๒๒. นายเตียง ไชยกาด สมาชิกประเภทที่ ๑ (อุบลราชธานี)
๒๓. นายทอง กัณฑ์ธรรม สมาชิกประเภทที่ ๑ (แพร่)
๒๔. พระยาวิฑูรธรรมพิเนตุ สมาชิกประเภทที่ ๑ (อุทัยธานี)
๒๕. นายเตียง ศิริขันธ์ สมาชิกประเภทที่ ๑ (สกลนคร)
๒๖. นายฟอง สิทธิธรรม สมาชิกประเภทที่ ๑ (อุบลราชธานี)
๒๗. นายบุญศรี วิดยรัตน์ สมาชิกประเภทที่ ๑ (เชียงใหม่)

- ๓๘ นายจำลอง ดาวเรือง สมาชิกประเภทที่ ๓ (มหาสารคาม)
๓๙ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ สมาชิกประเภทที่ ๓ (แม่ฮ่องสอน)
๔๐ นายผล แสนสระดี สมาชิกประเภทที่ ๓ (ขอนแก่น)
๔๑ นายไถ่ภิน สุภธีระ สมาชิกประเภทที่ ๓ (ขอนแก่น)
๔๒ นายอินทร สิงห์เนตร สมาชิกประเภทที่ ๓ (เชียงใหม่)
๔๓ นายทัน พรหมพิริยกุล สมาชิกประเภทที่ ๓ (บุรีรัมย์)
๔๔ ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ สมาชิกประเภทที่ ๓ (พัทลุง)
๔๕ นายสุวิรัช พันธเศรษฐ สมาชิกประเภทที่ ๓ (เชียงใหม่)
๔๖ นายทองดี จันทรวงศ์ สมาชิกประเภทที่ ๓ (ราชบุรี)

กำหนดการแปรญัตติภายในวันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ.

ที่ประชุมได้หยุดพักเวลา ๑๗.๑๐ นาฬิกา และเริ่มประชุมใหม่
เวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา

รัฐบาลได้เสนอญัตติด่วนขอเปิดยกร่างระเบียบวาระ โดยให้ยก
ร่างพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ขึ้นพิจารณาเป็นการดับ
ก่อนญัตติอื่น

ที่ประชุมอนุมัติ และรัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการ
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญว่า การทำไฟ การ
จำหน่ายไฟ และการนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักรยังหาได้มีกฎหมาย
ควบคุมไม่ จึงจำต้องออกกฎหมายเพื่อควบคุมเสีย

เมื่อได้อภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมได้ตั้งมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากรัฐบาลได้เสนอขอให้พิจารณา รวดเดียว ซึ่งที่ประชุมได้อนุมัติ และได้พิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ ๒ เวียงตามลำดับมาตราจนครบถ้วน ในที่สุดได้ตั้งมติให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นเสนอคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เพื่อลงนามออกประกาศใช้เห็นกฎหมายได้ต่อไป

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บอกแก้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๓ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง เปลี่ยนแปลงเขตต์ตำบลและอำเภอ ในจังหวัดอ่างทอง หน้า ๓๒๕๐ สำหรับอำเภอวิเศษไชยชาญ สมพะวง ที่ว่า "๘. โอนหมู่บ้านที่ ๓๘ ตำบลบางจักร ไปขึ้นตำบลหลักแก้ว" กระทรวงมหาดไทยขอแก้เป็น "๘. โอนหมู่บ้านที่ ๘ ตำบลบางจักร ไปขึ้นตำบลหลักแก้ว"

สำหรับอำเภอโพธิ์ทอง หมายเลข ๕ และหมายเลข ๖ กระทรวงมหาดไทยขอให้ตัดออกเสียทั้งหมด